

La Garriga DF porta sons africans, d'Amèrica del Sud i flamencs

El Festival de les Cultures ofereix tres concerts i activitats aquest cap de setmana

La Garriga

Olga Rodríguez

La Garriga DF arriba aquest cap de setmana amb activitats i concerts per donar a conèixer la cultura de Guinea Bissau, d'Amèrica del Sud i sons d'estil flamenc. El Festival de les Cultures engagarà divendres amb un concert del grup Qbamba. Aquesta formació és un projecte del cantautor Oli Silva, de Guinea Bissau, i aplega músics arribats d'Àfrica, Europa i Amèrica. És una fusió cultural que dona com a resultat un espectacle de música i dansa amb una base d'arrels africanes.

Els sons flamencs arribaran a la Garriga dissabte a la nit de la mà de Juan Gómez, *Chicuelo*. El guitarrista i compositor presentarà el nou treball: *Diapasió*. El concert, que s'oferirà a les 11 del vespre, serà una barreja de sons flamencs i d'altres llenguatges musicals. A més, han col·laborat en el disc músics rellevants del jazz a Catalunya. En aquesta ocasió, tindrà l'acompanyament del so de la trompeta de Raynald Colom.

El Festival de les Cultures oferirà també el concert del grup Amèrica Contemporània, que a Catalunya només oferirà un altre concert a Tarragona. El pianista brasiler Benjamim Taubkim ha reunit diferents músics en una formació que pretén oferir una imatge d'unitat de conti-

El cantautor Oli Silva, de Guinea Bissau, és l'ànima de Qbamba

nent, però ahora mostrar també la diversitat musical d'Amèrica del Sud amb sons propis de Veneçuela, Xile, Bolívia, Colòmbia, Perú o Argentina.

La Garriga DF oferirà, d'altra banda, una conferència sobre Guinea Bissau al Teatre aquest dissabte a la tarda. A través del Racó de Guinea

Bissau i del d'Amèrica del Sud, el festival intentarà apropar la cultura africana i la sud-americana al municipi. A més, els assistents podran gaudir dels balls tradicionals africans i brasilers durant tot el cap de setmana i d'un concurs de diferents estils de cuina del món.

Llephant, llephant

Jordi Julià
Poeta

Una de les millors maneres de saber com és un mateix és comparant-se amb els altres. Com si en aquesta diferència pogués copsar-se, precisament, allò

més propi i genuí. Per això, una tarda desvagada o una nit sense son, vaig aturar-me un moment a posar en relació la poesia catalana i espanyola contemporània. Deixant de banda les influències comunes i les tendències d'època que les han influït, em vaig adonar que la poesia catalana posseeix una varietat que és molt estranya en la lírica veïna: els poemes que juguen amb el llenguatge. Bona part de la tradició poètica contemporània ofereix en els seus versos ironies, ambigüitats, doble sentits, equívocs, calam-burs, que ens ajuden a jugar amb la realitat, i a convertir la llengua mateixa en musa i llevadora de significat.

El parlant del català és l'hipocondríac de la llengua

Allò que en castellà se circumscriu a una escadussera tradició avantguardista, a Catalunya es pot veure a les lletres de La Trinxera, les cançons que Narcís Comadira va escriure per a Guillermina Motta, i fins i tot en poemes poc *lleugers* com els d'Enric Casasses o Víctor Sunyol. Juntament amb una tendència postestructuralista de maliciar-se del signe lingüístic i de jugar-hi, i un neopopularisme camp postmodern; hi ha una preocupació conatural per l'idioma, per la seva salut i per la seva comprensió. Poseu junts dos parlants de dues varietats del català, i allò que acabaran fent és esbrinar com anomenen un objecte a la seva comarca, o si fan servir una expressió concreta. El parlant del català és l'hipocondríac de la llengua, que sempre es pregunta si funciona bé o si treballa adequadament, comparant-la amb la varietat i la riquesa d'altres dialectes.

Aneu a saber si aquesta inquietud lingüística es deu a una preocupació fenícia per fer-se entendre, per tal de fer negoci al llarg de la mediterrània; a la voluntat d'evangelització (recordem que un dels primers grans poliglots va ser Ramon Llull i que la corona d'Aragó ha donat papes); a ser un poble que ha ocupat altres terres i ha conviscut amb altres parles; o fins i tot a pertànyer a una cultura oprimida que ha vist privat el seu dret a existir, i es veu envaïda i sollada pel castellà. O potser a tot plegat. Al cap dels segles sembla que s'ha sabut fer de la necessitat virtut, i, com la vaca de la dita, també la llengua poètica "llephant, llephant, es va empassar el vedell".

Últim cap de setmana de Musik'n Viu

Granollers

El Parc Firal de Granollers va acollir divendres els darrers concerts del festival Musik'n Viu, perquè els que estaven organitzats per dissabte a la nit es van haver de suspendre a causa de la pluja. Divendres va ser el torn de la nit organitzada per l'entitat Rumb,

que va portar a Granollers el grup D'Callaos, a més dels vallesans Batak (a la foto) i Arangu. Els primers, precisament, actuen aquest divendres 18 de juliol al concurs Vic Sona 2008. Actuaran a partir de les deu del vespre a la plaça de Santa Cecília. Els organitzadors del festival, l'Ajuntament i diverses entitats, estan molt satisfets.